

Előszó

A hadtudomány aktuális kérdései című kötet megjelenése immár hagyománynak tekinthető. E tanulmánygyűjtemény – elődeihez hasonlóan – a Hadtudományi Doktori Iskola (a továbbiakban: HDI) doktori hallgatóinak kutatási eredményeit adja közre, amelyek rávilágítanak a diszciplína néhány frekvenciált és aktuális, ezért megoldásra váró kérdésére, kihívására.

A HDI-ben folyó tudományos kutatást is alapvetően úgy kell felfogni és egyszerűen értelmezni mint tudatos, valamint módszeres problémafeltárási és -megismerési folyamatot. Ez képessé teszi az érdeklődő embert a különböző újdonságok megismerésére, ezáltal olyan módszereket biztosít a kutatók részére, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy az eddig ismeretlen jelenségeket, problémákat megismerjék, sőt azokat meg is oldják. Ez tehát egyfajta nyitottságot is jelent a még ismeretlen iránt, és igényt támaszt annak érdekében, hogy ezeket a folyamatokat, problémákat a „kíváncsi megismerő” megértse, tudatosan meg is oldja.

Mindezek alapján kijelenthetjük, hogy a tudományos kutatásnak, illetve a tudományos kutatás módszertanát oktató és művelő intézményeknek, továbbá személyeknek – így a HDI-nek és az oktatóinak is – alapvetően az a fő feladatuk, hogy ezt a kíváncsiságot, az új problémák iránti érzékenységet felkeltsék a hallgatókban.

Jelen kötet kiváló bizonyíték arra, hogy az érdeklődést, sőt kíváncsiságot sikerült „feltüzelní” a HDI hallgatóiban. A publikációk tanúbizonyságot szolgáltatnak arra, hogy a szerzők megkeresték a választ az általuk feltett kérdésekre, pontosabban: megoldották a kutatói tevékenységük során felmerült kihívásokat. A kutatómunka végcélja, mondhatni, csúcsa az elért eredmények közreadása, amely a hadtudomány esetében (is) a tudományos publikációk formális csatornában való megjelentetését jelenti. E feladat teljesítésére és teljesíthetőségére a HDI vezetése mindig is kiemelt figyelmet fordított, továbbá jelentős segítségét nyújtott az iskola hallgatóinak.

Jelen kiadványban három fő kutatási téma aktuális kérdéseit elemzik és vizsgálják a szerzők. Ez a három terület a következő: 1. a hadművészet elmélete; 2. a biztonsági tanulmányok; 3. a védelem társadalomtudományi kérdései.

A tisztelt olvasó az alábbi részterületekről kap aktuális, új és érdekes információkat:

- az aszimmetrikus műveletek többszemponútú vizsgálata – lehetséges formák és eredményesség;
- a Kínai Népköztársaság „három hadviselés” stratégiája;
- katonai vezetői kompetenciák és a küldetésorientált vezetésszemlélet;
- a Kínai Népköztársaság érdekei az Északi-sarkon;
- az önkéntes katonai szolgálat empirikus vizsgálatának legújabb eredményei;
- a tetoválás szerepe a harci stressz csökkentésében;
- a katonai ceremóniák és a katonai díszelgés társadalmi szerepe Magyarországon és az Olasz Köztársaságban;
- dezinformáció és propaganda az Iszlám Állam (ISIS) terrorszervezet kommunikációs stratégiájában;
- az álhír, vagyis a fegyvernek minősülő kommunikációs taktika mint aktuális hadtudományi kihívás.

Ugyan a kötetben papírra vetett gondolatok, megoldási javaslatok, eredmények – a lektorok munkájának köszönhetően is – alapvetően helytállóak, de túlzás lenne ezt a kiadványt, illetve az egyes tanulmányokat az adott kérdéskör tekintetében egyfajta „tananyagként” vagy netán „szentírásként” kezelni, és ezért is fontos (lenne) a már megjelent írásokra vitaanyagként tekinteni. A publikálás, azaz az új információ közreadása – „kényszerjellegéből” fakadóan is – ugyan nagyon fontos eleme a kutatási folyamatnak, de nem elégséges, mert az új tudományos eredmények írásos formában való közreadása nem azonos a (tudományos) kommunikációval.

Az információelmélet meghatározása alapján a kommunikáció az információk átadásával kapcsolatos folyamatot jelenti. A kommunikációs rendszer adóból, vevőből, valamint az információt létrehozó közegből áll, továbbá meghatározó tényezőként feltételezi a vevő és az adó közötti visszacsatolást is.

A tudományos kommunikálás tehát magában foglalja a kutatási eredmények publikálását, az interakciót az adó- és a vevőközeg között, elfogadás esetén azok befogadását, illetve a tudományos ismeretanyagba való beépülését.

Mindezek alapján kijelenthetjük, hogy a jelen kötet legfontosabb érdeme és egyben célja is, hogy minél tágabb körben közreadja a hadtudományi doktori hallgatók által elért eredményeket, ezzel is párbeszédet és – ha kell – vitát generál-

jon a tudományág kutatói, oktatói, szakemberei, valamint a témákkal foglalkozó más érdeklődők között. Röviden: ne csak írjunk, hanem kommunikáljunk is!

A kiadvány összes közreműködője nevében – a fent megfogalmazottakra is tekintettel – jó szívvel ajánlom mindenki szíves figyelmébe a szerzők alkotó jellegű gondolatait, javaslatait, valamint ajánlásait tartalmazó kötetet.

Zárógondolatként álljon itt egy idézet Zrínyi Miklós *Vitéz hadnagy* című művéből: „[a]zért, olvasó barátom, ha tetszik itten valami jónak, olvasd és a szerint munkálkodjál is Istenünknek s hazánknak és urunknak hasznára és magad becsületire.”

A szerkesztő